

ΟΤΑΝ ΕΡΘΕΙ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ – QUAND VIENT L' AUTOMNE

Παραγωγή-Σκηνοθεσία-Σενάριο: Φρανσουά Οζόν
Ηθοποιοί: Ελέν Βινσάν, Ζοζιάν Μπαλασκό,

Λουντιβίν Σανιέ

Φωτογραφία: Ζερόμ Αλμερά

Μοντάζ: Ανίτα Ροθ

Μουσική: Εβγκενί Γκαλπερίν, Σάσα Γκαλπερίν

Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 102'

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.

Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις: 3 Βραβεία και 10 υποψηφιότητες
 Tromsø International Film Festival 2025, Βραβείο
 Gagnant Faith in Film
 San Sebastián International Film Festival 2024, 2 Βρα-
 βεία, καλύτερης ερμηνείας Β! Ρόλου και Σεναρίου

Οικογενειακό δράμα, αστυνομικό, σάτιρα και ιστορία αγάπης: όλα μαζί στην υπερβατική νέα ταινία του Οζόν («Το Καλοκαίρι του '85», «Το Εγκλημά μου»), γεμάτη τρωτά και γεμάτη γοητεία.

Αυτό που ξεκινάει σαν χαμηλότονο οικογενειακό δράμα εξελίσσεται στα χέρια του φορμαρισμένου Οζόν σε ένα υπόκωφο θρίλερ διαδοχικών ανατροπών, στην καλύτερη παράδοση του Ζορζ Σιμενόν.

Το λέει ο πάτερ στην αρχή της ταινίας, στην εκκλησία, μαζί με τη Θεία Μετάληψη: Ακόμα και της Μαρίας Μαγδαληνής οι αμαρτίες συγχωρέθηκαν, επειδή αγάπησε πολύ. Σωστό; Λάθος; Τι σημασία έχει, όταν ο Φρανσουά Οζόν, με την πολυμορφική καριέρα που πιάνει από τις «8 Γυναίκες» και την «Πισίνα» ως το «Θέλημα Θεού», το «Καλοκαίρι του '85» και τον «Peter Von Kant» μπορεί

να φτιάξει μια τόσο δαιμόνια, σαρκαστική, αλλά και με ψήγματα βαθύτατης αγάπης, ιστορία για τις ηρωίδες και τους ήρωές του που δεν αναζητούν τίποτε άλλο παρά να ζήσουν - όμορφα.

Το περιβάλλον είναι μαγευτικό. Ενα μικρό γαλλικό χωριουδάκι στη γαλλική εξοχή, κοντά στο Μπορντό. Εκεί η Μισέλ έχει αποφασίσει να περάσει το φθινόπωρο της ζωής της. Κι είναι πάντα, μα πάντα, φθινόπωρο. Η τσουχτερή ψύχρα αντιμετωπίζεται με ολόμαλλες κουβερτούλες και ζακέτες, το δάσος είναι πυκνό και γεμάτο χρυσοκόκκινα πυκνά φυλλώματα, μια βόλτα σου ανοίγει τα πνευμόνια και σου φτιάχνει τη διάθεση, εκεί η Μισέλ μπορεί να μαζέψει τις δικές της κολοκύθες και αμέσως να τις κάνει μια εκπληκτική σούπα με λίγη κρεμ φρες και τριμμένο τυρί, εκεί και να μαζέψει μανιτάρια και να τα μαγειρέψει για την κόρη, Βαλερί και τον εγγονό της, Λουκάς, που έρχονται επίσκεψη. Τραγωδία. Η Βαλερί, η οποία ποτέ δεν έχει μπορέσει να αποδεχτεί το συζητήσιμο παρελθόν της μητέρας της, θα πάθει τροφική δηλητηρίαση, θα ρίξει στη μητέρα της τις ευθύνες μιας ζωής και θα της απαγορεύσει να ξαναδεί τον μικρό Λουκάς. Η αδελφική φίλη της Μισέλ, η Μαρί-Κλοντ, θα προσπαθήσει να την παρηγορήσει, ενώ ο γιος αυτής, ο άρτι αποφυλακισθείς Βενσάν, θα προχωρήσει λίγο περισσότερο, αναλαμβάνοντας δράση για να κάνει τη Μισέλ χαρούμενη. Κι έτσι η γιαγιά Μισέλ, με τη βγαλμένη από παραμύθι όψη, θα χρειαστεί για άλλη μια φορά στη ζωή της ν' αναμετρηθεί με τη ζωή, με τα δικά της όπλα, ήσυχα και όμορφα και ασάλινα.

Το σενάριο του Οζόν, όπως και σε πολλές ταινίες του σκηνοθέτη, παίρνει ελευθερίες μη πιστικές, επικεντρώνεται σε στοιχεία φλύαρα, αγκαλιάζει μαζί τον Σιμενόν και τον Σαμπρόλ και γεννά τον υπερβατικό και μάλλον φαντεζί καρπό του κοινού τους έργου. Την ίδια στιγμή, πάλι όπως και σε πολλές ταινίες του, ο Οζόν χτίζει μια ατμόσφαιρα που ισοσκελίζει την τραγικότητα με σκανταλιάρικο χι-

ούμορ, που γεμίζει την πιο φωτεινή, ζεστή ανθρώπινη στιγμή με αβυσσαλέο σκοτάδι κι αυτό το στοιχείο δίνει κι εδώ μια μακάβρια, σχεδόν απολαυστική, αίσθηση.

Η Ελέν Βενσάν που τόσο συχνά έχουμε δει σε συνοδευτικούς ρόλους, εδώ συναρπάζει ως πρωταγωνίστρια, με το μικροκαμωμένο της κορμί, την πληθωρική (κατάλοιπο του παρελθόντος που λέγαμε) κόμωση και το διαπεραστικό βλέμμα που εστιάζει, κυριολεκτικά και μεταφορικά, σε ό,τι μόνο για εκείνη είναι σημαντικό. Δίπλα της, η Ζοζιάν Μπαλασκό έχει τη γνώριμη στιβαρότητα και φυσικότητα, αλλά ειδικά ο Βενσάν Περέν ενσαρκώνει εξιστικά ένα ρόλο γεμάτο αντιθέσεις, έναν άγαρμπο γκαφατζή με χρυσόμαυρη καρδιά. Δίπλα σ' αυτούς τους υπερβολικούς και όμως αξιαγάπητους ήρωες, οι μεταφυσικές σεκάνς (γιατί ναι, η ταινία έχει κι απ' αυτές), περιπετούν και χαλούν και τη συνοχή του σεναρίου.

Κυρίως, όμως, ο Οζόν, πέρα από τη φόρμα και το ύφος, με τα πυροτεχνήματα και τα αποτήματά τους, καταφέρνει να δημιουργήσει μια νέα, φθινοπωρινή και προστατευμένη από τα φυλλώματα του δάσους οικογένεια, μακριά από κάθε προκατάληψη και κάθε πρόθεση εκμετάλλευσης. Να μιλήσει για επιλεκτικές συγγένειες, για τη συγχώρεση που παίρνει όχι από τους άλλους, αλλά από τον εαυτό σου, τη σχετικότητα στην ηθική, την ανάγκη να μην πληρώνεις απαραίτητα για το χτες σου, αλλά να βρίσκεις τρόπους να χαιρέσαι το σήμερα σου. **Ειδικά όταν αγαπάς πολύ, τόσο που αυτό να δικαιώνει τα πάντα.**

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

Ακούραστος και γεμάτος ιδέες, ο 58χρονος **Φρανσουά Οζόν** δεν σταματάει να γράφει και να γυρίζει τη μία ταινία μετά την άλλη (τώρα τελειώνει τον "Ξένο", από το μυθιστόρημα του Αλμπέρ Καμί). Το **"Όταν Έρθει το Φθινόπωρο"** σηματοδοτεί την επιστροφή του μετά από καιρό σε ένα πρωτότυπο σενάριο, το οποίο, όπως ομολογεί και ο ίδιος, **θα μπορούσε να είναι διασκευή ενός μυθιστορήματος του αγαπημένου του Ζορζ Σιμενόν**. Ξεκινάει σαν ένα οικογενειακό δράμα, το οποίο εστιάζει στην καθημερινότητα της Μισέλ. Μιας καλοσυνάτης γιαγιάς που απολαμβάνει μια ήρεμη συνταξιοδότηση σε ένα χωριό της Βουργουνδίας κοντά στην καλύτερή της φίλη Μαρί-Κλοντ. Διατηρεί, για λόγους οι οποίοι δεν μας αποκαλύπτονται αρχικά, μια μάλλον τεταμένη σχέση με την κόρη της Βαλερί, η οποία της αφήνει τον εγγονό της για να περάσουν μαζί την εβδομάδα των φθινοπωρινών διακοπών του. Έπειτα από μια εκδρομή στη φύση και ένα δείπνο με μανιτάρια όμως, από τα οποία θα φάει μόνο ο μικρός, εκείνος θα μεταφερθεί δηλητηριασμένος στο νοσοκομείο. Ήταν κάτι εκούσιο εκ μέρους της Μισέλ; Ήταν μια παρ' ολίγον μοιραία παράβλεψη;

Οι σχέσεις μητέρας και κόρης φτάνουν στα άκρα, η Μισέλ πληγώνεται και απομονώνεται στη μοναξιά της και ο **Οζόν αναρωτιέται πάνω στην ανθρώπινη αμφιθυμία, στο φαίνεσθαι και το είναι, τις καλές προθέσεις και τα απρόβλεπτα, ανεπιθύμητα αποτελέσματα**. Εδώ θα μπει στο κάδρο ο Βενσάν, γιος της Μαρί-Κλοντ, ο οποίος έχει μόλις αποφυλακιστεί. Αρχίζει να βοηθάει τη Μισέλ στις δουλειές της και να της κάνει παρέα, με το κέντρο βάρους του φιλμ να μετατίθεται στη σχέση δύο μοναχικών ανθρώπων με "θολό" παρελθόν, οι οποίοι στο περιθώριο μιας *comme il faut* κοινωνικής εικόνας βρίσκουν έναν δικό τους τρόπο επικοινωνίας.

Αλλά μια ακόμα ανατροπή της πλοκής θα στρίψει την πυξίδα του φιλμ προς το θρίλερ, περιπλέκοντας περισσότερο τα κίνητρα και τις προθέσεις των διφορούμενων χαρακτήρων. Εδώ μπαίνει στο κάδρο

μια αστυνομικός που αναζητά μια καινούργια αλήθεια (πι πραγματικά συνέβη στο μπαλκόνι της Βαλερί;), "απλώνοντας" την ασάφεια από το ψυχολογικό στο πραγματολογικό και από εκεί στο φιλοσοφικό πεδίο. Το μυστήριο διαρκώς βαθιάει, όλοι και όλα επανεξετάζονται υπό διαφορετικό πρίσμα, **η γαλλική επερχία ακτινογραφεί σαρκαστικά (υπάρχει αρκετός Κλοντ Σαμπρόλ εδώ)**, η ανθρώπινη φύση περιγράφεται, περίπλοκη, αντιφατική και ακατανόητη, με επώδυνη ειλικρίνεια – σε απόλυτη ταύτιση με την πικρή ματιά του Σιμενόν. Η αστυνομικός θα αναγκαστεί τελικά να κάνει τη δική της (αυθαίρετη;) επιλογή και ο Φρανσουά Οζόν, αποτελεσματικός, λιτός και υπόκωφος, θα κλείσει πονηρά το μάτι στα κωμικοτραγικά εις βάρος μας παιχνίδια της μοίρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Εκ πρώτης όψεως όλοι και όλα ειδυλλιακά. Η φύση σε χωριό της Βουργουνδίας. Η γιαγιά Μισέλ που στάζει μέλι. Η κολλητή της φίλη Μαρί Κλοντ, αλλά και ο μικρός εγγονός της Μισέλ, ο Λουκά. Τις ίδιες μέρες αποφυλακίζεται ο Βενσάν, ο γιός της Μαρί Κλοντ. Δεν ξέρουμε για ποιο λόγο βρέθηκε πίσω από τα κάγκελα της φυλακής. Ωσπου μια μέρα ο Βενσάν αποφασίζει να επισκεφτεί την Βαλερί στο διαμέρισμά της. Αυτό ήταν. Χωρίς λόγο, η Βαλερί πέφτει από το μπαλκόνι και καταλήγει στο νεκροταφείο. Αραγε πρόκειται για αυτοκτονία ή δολοφονία;-- Από τις φρέσκιες παραγωγές στο γαλλικό «όταν έρθει το φθινόπωρο», **συνυπάρχουν παράδεισος και κόλαση μαζί**. Οπωσδήποτε

Δ. ΔΑΝΙΚΑΣ

FRANÇOIS OZON

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και μοντεζ, γεννήθηκε το 1967 στο Παρίσι, Γαλλία. Έχει τιμηθεί με Βραβείο BAFTA, 39 ακόμη βραβεία και 118 υποψηφιότητες για τις ταινίες του.

Φιλμογραφία: L'Étranger (In Production 2026), Όταν έρθει το φθινόπωρο (2024), Το έγκλημά μου (2023), Ozon: Remastered & Uncut (2022), Peter von Kant (2022), Όλα πήγαν καλά (2021), Το καλοκαίρι του '85 (2020), Françoise Hardy: Le Large (Music Video 2018), Θέλημα Θεού (2018), Ο διπλός εραστής (2017), Φραντς (2016), Η καινούρια φιλενάδα (2014), Νέα & όμορφη (2013), Το αγόρι στο τελευταίο θρανίο (2012), Potiche (2010), Le refuge (2009), Πίκι, τα φτερά ενός αγγέλου (2009), Quand la peur dévore l'âme (Short 2007), Angel: Μια ζωή σαν όνειρο (2007), Un lever de rideau (Short 2006), Ο χρόνος που απομένει (2005), 5 φορές το 2 (2004), Η πισίνα (2003), Courts mais Gay: Tome 3 (2002), 8 γυναίκες (2002), X2000: The Collected Shorts of Francois Ozon (Video 2001), Κάτω απ' την άμμο (2000), Gouttes d'eau sur pierres brûlantes (2000), Les amants criminels (1999), X2000 (Short 1998), Scènes de lit (Short 1998), Sitcom (1998), Κοίτα τη θάλασσα (1997), Les puceaux (Short 1997), L'homme idéal (Short 1996), Καλοκαιρινό φόρεμα (Short 1996), La petite mort (Short 1995), Jospin s'éclaire (1995), Action vérité (Short 1995), Une rose entre nous (Short 1994), Victor (Short 1993), Thomas reconstitué (Short 1992), Une goutte de sang (Short 1991), Le trou madame (Short 1991), Peau contre peau (Short 1991), Deux plus un (Short 1991), Mes parents un jour d'été (Short 1990), Les doigts dans le ventre (Short 1988), Photo de famille (Short 1988).